

Способи запису алгоритмів:

на практиці найбільш поширеними є наступні форми запису алгоритмів:

- 1) словесний запис (псевдокод)
- 2) графічний запис (блок-схеми)
- 3) запис мовою програмування (алгоритмічною мовою)

Мова, що використовується для формального запису алгоритмів, називається алгоритмічною мовою. При описі будь-якої мови - алгоритмічної чи природної (української, англійської та ін.) використовується наступні поняття: алфавіт, синтаксис і семантика цієї мови. Алфавіт мови - це сукупність простих знаків, які можуть бути використані в текстах цієї мови. Постійності символів алфавіту називають символами. Правила, згідно з якими утворюються слова, називають граматикою.

Синтаксис - це набір правил, що визначають можливі послідовності (конструкції) з букв алфавіту. Для опису синтаксису мови, як правило використовують іншу мову (метамову або синтаксичні діаграми).

Семантика - це набір правил, що визначають (сене) окремих конструкції мови.

Властивості алгоритмів:

Система P повинна мати властивості, притаманні кожному алгоритму:

дискретність, ефектність, скінченність, результативність, масовість.

Дискретність алгоритму: алгоритм описує процес послідовної побудови ланки, які відбуваються в дискретному часі. У початковій мові задають скінченну систему σ_0 відомих ланок. Дані в кожній інтервал часу (t_i, t_{i+1}) із системи σ_i ланки, які були в момент часу t_i , за певним правилом отримують систему ланки σ_{i+1} . Перехід від σ_i до σ_{i+1} позначається елементарним кроком алгоритму. Інтервали (t_i, t_{i+1}) є різними, але різниця елем. кроків.

Ефективність алг.: Елементарні кроки, які необхідно зробити в алгоритмі, повинні бути ефективними тобто, тобто виконуваними точно і за цей короткий горизонт часу. Ця властивість ще називають зручністю алгоритму.

Скінченність: Алгоритм завжди повинен закінчуватися після скінченної кількості кроків.

Результативність: Алгоритм завжди забезпечує отримання певного результату розв'язання задачі, що є необхідною кількістю елементарних кроків та їхньої ефективності.

Масовість: Алгоритм повинен бути застосовним до цілого класу задач, а не до однієї задачі. Означає, що початкову систему ланки σ_0 можна вибрати з деякої потенційно нескінченної множини.

Класи P та NP

Визначимо клас P-Time (або просто P) як множину всіх мов, які допускають DMT з поліноміальним часом виконання, тобто $P\text{-Time} = \{L \mid \text{існують такі DMT } M \text{ і поліном } P(n), \text{ що}$
час виконання машини M дорівнює $P(n) \text{ і } L(M) = L\}$
Клас NP-Time - це множина всіх мов, які допускаються НМТ з поліноміальним часом виконання

Недетерміновані машини Тьюрінга

Неформально недетермінованість можна пояснити, розглядаючи алгоритми, які виконують обчислення до певного місця, з якого повинен бути зроблений вибір з кількох альтернатив. Дані недетерміновані алгоритми досягнуть всі можливості одночасно, копіюючи себе для кожної альтернативи. Всі копії працюватимуть незалежно, ~~але~~ не обмінюючись інформацією між собою. Якщо жодна з них не зробила правильного або безрезультативного вибору, вона припинить виконуватися, а якщо жодна знайшла результат, вона повідомить про свій успіх і всі копії припинять роботу. На відміну від недетермінованого, детермінований алгоритм досягнута кожену альтернативу по-черзі, кожного разу повертаючись до досягнення нової точки.

Функцію називають примітивною рекурсивною, якщо вона утворена з нульової функції за допомогою скінченного числа застосувань операторів утворення функції S_m та примітивної рекурсії R^n .

$$F(x, y, z, v) = x \cdot y + z \cdot v$$

1) Ф-ція $f(x, y) = x + y$ примітивно рекурсивна, $\delta: f(x, 0) = x + 0 = x = I_1$
це означає, що ф-ція $x + y$ відбувається з функцій примітивно рекурсивних ф-цій I_1 та $h(x, y, z) = z + 1 = S(z)$

за допомогою примітивної рекурсії. Тому $x + y$ є примітивно рекурсивною ф-цією.

2) Множиною $f(x, y) = x \cdot y$ - примітивно рекурсивна осінки:

$$f(x, 0) = x \cdot 0 = x = 0$$

$$f(x, y+1) = x(y+1) = x \cdot y + x$$

у термінах оператора примітивної рекурсії одержимо

$$g(x) = 0$$

$$h(x, y, z) = z + x$$

осінки з прикладу про доведення випливає, що ф-ція $x \cdot y$ є примітивно рекурсивною і в даному випадку буде так само

$$f(x, y, z, v) = x \cdot y + z \cdot v$$

Скларовата $\{$ функција на задавање α е принципално резултатно